

rige Gang var under Discussion, og da blev det bevilgt, at det ikke var Tilfældet, at Communen sørger for at skaffe Boliger (En Stemme: og Brændsel), — eller, som en året Rigsdagsmand siger, Brændsel; det Eine er accurat ligesaa godt som det Andet. Man kan ogsaa anvende det specielt i en enkelt Retning. Staten siger til de Militaire: vi betale saa og saa meget i Dvarteerpenge, men gaabenbart kunne de Militaire ikke faae Dvarteer for den Sum, som Staten betaler dem. Nu kommer de Militaire og sige til Staten: skal os et Dvarteer af den Veffaffenhed, som det kan fordres efter den Stilling, hvori Staten vil have, at vi skulle staae som Embedsmænd, for den Betaling, som ydes os (Tscherning: Det have de faaet!). Jeg beder om Forladelse, der er endnu ikke truffen en saadan Foranstaltning; der er et Forslag, som ligger for med Hensyn til Indkvarteringen i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, men det er ikke givet Anvendelse, og der er ikke tænkt paa at give det Anvendelse paa den Commune, som er den største og vigtigste; men Consequentsen i denne Henseende medfører det, — naar det er skeet i det andet Tilfælde. Derfor siger jeg, at vi, ved at gaae ind paa dette Lovforslag, komme ind paa en Vej, som er ny i vor Lovgivning (Nei! Nei! Jo!). Jo vist er det nyt i vor Lovgivning; jeg vil bede de Herrer, som sige Nei, om de ville bevise, at der er noget Lignende, som tidligere har fundet Sted. Jeg paastaar igjen, at Veien er ny, og at Veien er farlig i sine Consequentser, og derfor skal man ikke, selv om man fristes til at give efter for sin Tørelse til ikke at lægge nogen Hindring i veien for, at det Tarvelige, hvorom her er Spørgsmaal, kan opnaaes, og, selv om man ikke troer, at Forslaget, saaledes som det foreligger, vil have meget stadelige praktiske Følger, gaae ind paa Forslaget, fordi man ikke skal gaae ind paa en urigtig Vej, som man ikke kan see, hvorhen den vil lede.

J. N. Hansen: Paa Minoritetens Begne kan jeg hovedsagelig henholde mig til den korte Motivering, som findes i Betænkningen til Loven, idet nemlig vor Betragtning af Loven gaaer ud fra, at Forholdene i det Hele hertillands ville medføre, at Communerne

meget oftere end hidtil ville komme til at opfylde en Forpligtelse, som siden 1805 har paahvilet dem, den at skaffe Bolig til saadanne Huusvilde, som ikke selv kunne forskaffe sig den, uagtet de have Evne til at betale. For ikke at nævne flere Exempler, skal jeg nævne den Lov, som udkom under 4de Juli d. A., som giver Huusmændene Ret til at forlange deres Pligtarbejde afløst; denne Lov vil bringe og har allerede bragt mange Tilfælde frem, hvor Huusvildhed indtræder (Ja!); man kan nævne mange Exempler paa, at Huusmænd, som efter denne Lov have forlangt deres Pligtarbejde afløst, ere i Dieblisset derefter blevne udsagte af deres Boliger (Hør! Ja!), og det paa hele Gods-Districter. Nu paahviler det ifølge Lovgivningen udtrykkeligt vedkommende Communer at skaffe disse Folk Huus; det er altsaa ikke noget nyt Princip, vi gaae ind paa; det har siden 1805 paahvilet Communerne, og, naar de modsatte sig det, har det under en daglig Muld paahvilet dem at skaffe saadanne Folk Bolig, uagtet de, som den sidste arede Taler bemærkede, fuldkommen have kunnet ernære sig selv. Det er altsaa paa ingen Maade nogen ny Vej, vi gaae, (Jo! Nei!) det er en Vej, som er brugt her i Danmark i 45 Aar; det er en Pligt, der er paalagt samtlige Communer, under Tyng af daglig Muld, naar de modsatte sig at opfylde denne Pligt. Vi paastaar altsaa, at der for Eftertiden vil komme mangfoldige flere Tilfælde frem, hvorved det vil blive Communerne Pligt at skaffe dette Slags Folk Huusly, fordi de paa de store Gods-Districter, hvorfra de kunne udvises af Godsseierne, ikke paa anden Maade kunne skaffe sig Huusly (Nothe: Det er et Beviis imod Loven!). Det er altsaa nødvendigt, dersom man ikke vil paalægge Communerne uoverkommelige Banffeligheder, at paalægge disse Folk, som blive nødt til at komme til dem, — saadanne Betingelser og saadanne Forpligtelser, at Communerne sikkes mod for store Dpoffrelser. Efter den nu gjældende Lovgivning kan der ikke alene ikke fordres Caution af den Vedkommende for Huuslyet, men Communen skal endog selv være Cautionist derfor hos Andre, for at skaffe dem det; altsaa vil Communerne Stilling efter denne Lov blive en ganske anden;